

U.L. versoekende de zelve met uwe tegenwoordigheid
te willen vereeren
Dat de Ziele rust in vrede

De eerste der dertigste Missen zal geschieden
op dyssendag 24 dezer ten 8 ueren, in de gezegde Kerke

+ Zuster Isabella in de weireld genaamd Maria Josepha Semaesse,
1818 geboortig van Oostend oud 24 jaren, gekleed 17 mei 1763,
geprofest 6 juny 1764, wierd tot medemoeder gekozen voor
3 jaren 27 juli 1784, en wederom den 3 juli 1787, en op
4 februari 1788 met de meeste voizen van 13 religieusen
gekozen tot moeder, en wederom tot medemoeder 18 februari
1794. Zuster Isabelle Semaesse overleden den 7 februari
1818 in den ouderdom van 78 jaren en 11 maanden gesupprimeert
sedert den 5 februari 1798. Moeder van 't klooster geweest
den tijd van 3 jaren.

+ Zuster Josepha Van de Steene, wettige dochter van Joannes
1822 en van Catharina Moentiens, geboren te Oostende anno 1758,
27 september, heeft op 20 maart 1787 hare solemnele profes-
sie gedaan. Zuster Josepha Van de Steene overleden binnen
Oostende den 24 juli 1822, in den ouderdom van 63 jaren,
9 maanden en 27 dagen en is begraven ter parochie Mariakerke.

Requiescat in pace

+ Zuster Agnes in de wereld genaamd Anna Theresia De Visscher,
1829 geboren te Oostende, oud 21 jaren, geprofest den 6 februari
1770, gekozen tot medemoeder 4 februari 1788 voor 3 jaren,
en is met meerderheid van stemmen canoniekelyk verkozen
tot moeder den 15 februari 1791 voor 3 jaren en wederom
den 18 februari 1794. Overleden den 18 september 1829
en begraven den 20 als geschreven staat op de doodboek
der SS. Petrus en Pauluskerk van Oostende.

verso

14 Aout 1696 fo 163 verso Notaris akten Vanden Heede, Maria
Eenbeer staende op haer profes in 't Clooster van Religieusen
onder den regel van H. Augustinus geseyt de Swarte Susters
binnen deser Stede.

"KUIFJE" VOOR DE FILM GEZOCHT EN GEVONDEN TE OOSTENDE (1960)

door Emiel SMISSAERT

Van de overbekende striptekenaar HERGÉ, pseudoniem van Georges
REMI (°1907) en die in 1983 aan leukemie overleed, verscheen
in 1986 een allerlaatste Kuifjesalbum, "Tintin et l'Alph-Art",
dat over kunst en kunsthandel gaat. Intussen woedt de Kuifjesrage
en cultus onverminderd verder bij personen die na hun twaalfde
verjaardag niet alleen nostalgisch blijven snuisteren en nagenie-
ten in oude Kuifjesalbums, maar ook bij volwassenen die voortdu-
rend op zoek zijn naar oude versies, eerste uitgaven, posters
en gadgets. De Fransen betitelen gevat deze categorie mensen
als : Tintinologen, Tintinofielen, Tintinomanen. Elk jaar worden
er door de uitgeverij Casterman 2,5 miljoen Kuifjesalbums verkocht
en tot nu toe werden er negentig miljoen Franstalige albums aan
de man gebracht. Kuifje spreekt maar liefst drieëndertig talen.

Het verschijnsel Tintinomanie houdt zelfs de wetenschappers bezig, en niet alleen als lezers. Psychanalisten breken zich het hoofd en schrijven dikke boeken vol over Kuifje. Wie kent er niet beroemde Kuifjesfans als, noem maar op : Jacques CHIRAC, Haroen TAZIEFF en...generaal DE GAULLE die Kuifje "zijn enige rivaal op het internationaal toneel" noemde.

Gelet op het overweldigend succes van de albums waar wij ons als negen- of tienjarigen toch zo konden in verdiepen, wekt het geen verbazing dat de avonturen van Kuifje op het filmdoek zouden voortgezet worden. Pas aan het einde van de jaren vijftig begon de filmwereld zich hiervoor echt warm te maken. Aanvankelijk opteerde men voor "realistische" films, met echte acteurs; begin de jaren zestig kwamen op die manier twee volwaardige en avondvullende kleurenfilms tot stand. En eind de zestiger jaren werden lange tekenfilms, bestemd voor de bioscoop, door de firma Belvision gemaakt. Ik noem "De Zonnetempel" (1969) en "Het haaienmeer" (1972).

"(...) Maar bij het zien van de vier lange films gebaseerd op de avonturen van Kuifje, ontkom je niet aan de conclusie dat ze, zo niet mislukt (dank zij de films heeft tenslotte een nieuw publiek het universum HERGÉ kunnen ontdekken), dan toch minstens teleurstellend zijn (ze hebben de enthousiaste albumlezers niet kunnen overtuigen, evenmin overigens als de cinefielen. (...) HERGÉ's tekenstijl houdt het midden tussen extreem realisme (wat de decors betreft) en karikatuur (wat de personages betreft). (...) Deze personages zijn te karikatuurraal om geloofwaardig neergezet te worden door concrete, levende mensen. Vooral een held als Kuifje is te abstract, te puur grafisch om zich voor een acteursrol te lenen : hij is bedacht voor het beeldverhaal en daar krijg je hem haast niet uit". Einde citaat met wijze bedenkingen die de nagel op de kop slaan (zie : "De Wereld van Hergé" (1983) van Benoit PEETERS, een eminent Tintinoloog).

Voor de film was het grootste probleem natuurlijk een acteur te vinden die een geloofwaardig Kuifje op het doek kon neerzetten en waarmaken. Het moest niet noodzakelijkerwijze een getrouwe copie van het personage zijn. Gedurende lange tijd zocht en keek men uit naar zo'n "witte raaf". Tot Chantal RIVIÈRE, een vriendin van HERGÉ, op een goede dag op het strand van Oostende een jongen ontdekte die een treffende gelijkenis met Kuifje had. Een jeugdige sportmonitor die de naam Jean-Pierre TALBOT droeg, had de allure en de ouderdom van Kuifje; hij was van plan in het onderwijs te gaan, stond bekend als een verwoed sportman en, heel belangrijk, hij beschikte volgens zijn naaste omgeving over het merendeel van de morele kwaliteiten die aan Kuifje toegeschreven worden. Jean Pierre TALBOT heeft aldus aan Kuifje gestalte gegeven in de films "Het geheim van het gulden vlies" (1960) en vervolgens in "Kuifje en de blauwe sinaasappels" (1964).

Maar hoe en waar is die "ontdekking" verlopen ? Een oudere dame uit het centrum van Oostende herinnert zich, dat mevrouw GÉRARD die gerante was in een schoenenzaak op de hoek van het Marie Joséplein en de Adolf Buylstraat, zeer onverwacht het bezoek kreeg van twee personen. Zij polsten en informeerden of zij wel de grootmoeder was van de nog jonge Jean Pierre TALBOT die op hetzelfde ogenblik vertoefde in de club "Les Dauphins" op het strand. Op haar bevestigend antwoord, deelden zij haar mede dat de jongeman beantwoordde aan het profiel dat zij voor ogen hadden van Kuifje uit de boeken van HERGÉ en dat zij op

zoek waren naar een jonge acteur om een Kuifjesfilm te maken. Grootmoeder GÉRARD aarzelde : zij kon hierin geen beslissing nemen en vroeg bedenktijd om zijn moeder die haar schoondochter was en te Spa woonde, te raadplegen. Telefonisch zocht zij contact met de moeder van Jean Pierre, maar die dame had haar bedenkingen en wenste zekerheid omtrent hun bedoelingen. Daarop werd ze opgezocht te Spa en na beraad kwam men tot een overeenkomst : Jean-Pierre TALBOT mocht in 1960 de hoofdrol als Kuifje spelen in "Het geheim van het gulden vlies", de film zou gedraaid worden in Frankrijk en moeder alsook grootmoeder mochten ter plaatse verblijven voor de duur van de opnamen. Wat effectief gebeurd is.

Het loon dat Jean-Pierre opstreek, aldus mijn zegsvrouw, werd oordeelkundig belegd. Maar door het filmen en de vele tijd die daaraan besteed werd, bracht Jean-Pierre het enkel tot onderwijzer. Zijn leerlingen en heel wat inwoners van Spa noemen hem nog altijd Tintin of "Monsieur Tintin" wat hem genoeg doet. "Tintin" TALBOT is gehuwd met een verpleegster, na de opnamen van de tweede Kuifjesfilm, en bezit ondermeer door erfenis van grootmoeder GÉRARD een appartement in residentie "Le Neuilly", Hendrik Serruyslaan 4, te Oostende.

Aanvulling

VERGETEN OOSTENDSE KUNSTSCHILDERS - CLXV : RENE VAN DEN BERGHE

door Norbert HOSTYN

° Oostende, 1926 - + Oostende, 1980.

Was leerling aan de Academie van Brugge (bij E. ROMMELAERE en R. DE PAUW).

Godecharlesprijs in 1951. Was een tijdlang leraar aan de Academie van Oostende.

Figuren, stillevens in een door het expressionisme beïnvloede stijl die tevens nog wat weg had van het realisme.

In het Museum voor Schone Kunsten, Oostende : "Stilleven" en "Liggende naakt".

ENKELE VERANDERINGEN IN ONS HEEMMUSEUM

In de loop van de maand januari werd een begin gemaakt met de herschikking van de inkomzaal (zaal A. SLEEKS) van ons Heem-museum.

Het "rollend materieel" kreeg een nieuwe schikking en er kwam een tijdschriftenrek bij met zithoekje.

Zo zijn onze leden en bezoekers in de mogelijkheid om in alle comfort enkele tijdschriften door te nemen.

Aug. VAN ISEGHEM
Voorzitter